

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti“ — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadrage z omejenim poročstvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 31-20
Za pol leta 15-60
Za tri mesece 7-80
za nedeljsko izdajo za celo leto 6-20
za pol leta 3-60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 8 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglašni se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglašni trgovci in obrtniki mm po 10 vin. Osmrtne, zahvale, poslanice, oglašni denarnih zavodov mm po 20 vin.

Oglašni v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Mali oglašni po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglašne sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“ — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilni račun št. 841.652.

Pregled najnovejših dogodkov.

Rusko-romunsko bojišče. — Uspešni sunki zveznih čet na raznih točkah.

Italijansko bojišče. — Živahnije topovsko in letalsko delovanje. Obstrelevanje Arca in krajev v dolini Adige.

Zapadno bojišče. — Srditi topovski boji med Lensom in Arrasom. Drago plačani uspehi Angležev in Francozov ob cesti Peronne—Cambrai in pri St. Quentin. Posrečen napad nemških čet pri Reimsu; 800 Francozov ujetih.

Macedonska fronta. — Na Crveni steni izgubili Francozi par jarkov.

Avstrijsko uradno poročilo.

DUNAJ, 5. (Kor.) Uradno se razglša: 5. aprila 1917.

Vzhodno bojišče. — Razven nekaterih uspešnih akcij naših napadnih čet nič novega.

Italijansko bojišče. — Ob jasnem razgledu v splošnem živahnije topovsko in letalsko delovanje kakor v zadnjih dneh. Naši dalekonojni topovi so z dobrim učinkom obstrelevali sovražno četo parado vzhodno Krimina. Naši kraji v dolini Adige in Arco so bili zopet v topovskem ognju. V zadnjem kraju je bila župna cerkev močno poškodovana.

Italijanski mornariški letalci so metali bombe na Nabrežno in Sesljan.

Jugovzhodno bojišče. — V območju naših čet nobenih posebnih dogodkov.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo.

BEROLIN, 5. (Kor.) Veliki glavni stan, 5. aprila 1917.

Zapadno bojišče. — Srditi topovski boj med Lensom in Arrasom se je nadaljeval tudi včeraj. Severno ceste Peronne—Cambrai so Angleži po ponovnih ponesrečenih sunkih napadli znova z močnimi silami; naše čete so prizadele sovražniku znatne izgube in se nato umaknile. Jugovzhodno bojišče je francoska artilerija več ur obstreljevala postojanke, ki smo jih ponosno izpraznili, naka jih je sovražna artilerija zasledila brez boja. Pri Laifauxu je bil sunk Francozo odbit. Naše baterije so zažgale sovražno municijsko skladišče pri Vendressu, severno Aisne. Potres in pok je bilo slišati do 40 km za fronto. Uspešno pripravljena in krepko izvedena akcija severno Reimsa se je dobro posrečila. Prizadejali smo sovražniku krvav poraz in ujeli nad 800 mož.

Vzhodno bojišče. — Fronta princa Leopolda Bav.: Južno Rige so prodre naše čete v rusko postojanko, razstrelile par nastanišč in se vrnile z ujetniki in plenom. Pri Čepelah južno Brodov so ujele naše napadne čete pri nekem sunku 41 mož in prinesle iz sovražnih jarkov tudi eno strojnico. — Pri armadi nadvojvode Jožeta nobenih bistvenih dogodkov.

— Mackensenova armada: Na desnem bregu Sereta, pri Garleasci, so prodrli poizvedovalni oddelki v rusko oporišče in se vrnili s 30 ujetniki in dvema minovkama.

Macedonska fronta. — Na Crveni steni zapadno Bitolja smo zopet iztrgali Francozom nekaj jarkov, ki so jim ostali iz zadnjih bojev.

BEROLIN, 5. (Kor.) Veliki glavni stan, 5. aprila 1917., zvečer.

Trajno močan artilerijski boj med Lensom in Arrasom. Na vzhodu v več odsekih živahno rusko topovsko delovanje. Prvi generalni kvartirni mojster: pl. Ludendorff.

Bolgarsko uradno poročilo.

SOFIJA, 5. (Kor.) Generalni štab poroča: Macedonska fronta: Zapadno Prepskega jezera streljanje med stražami. Ob Crveni steni so izvršile bolgarske in nemške čete po topovski pripravi protinapad in iztrgale Francozom strelski jarek, ki so ga ti poprej osvojili. V kolenu

Černe streljanje sovražnika z minami. Na višini 1050 slabo topovsko delovanje. Sovražni poizvedovalni oddelki, ki je poizkušal prodirati južno Gjevzičije je bil pregnan. V nižini Seresa so odbili naši stražni oddelki dve angleški pehotni koloni, ki ste poizkušali prodirati proti Köprüliu. — Romunska fronta: Nič bistvenega.

TURSKO BOJIŠČE.

BEROLIN, 4. (Kor.) Wolffov urad poroča: Angleški napad na Ghazo je bil zasnovan v velikem slogu. Potem ko so Angleži od Sueškega prekopa v smeri ob morju proti vzhodu vdlečo železnico zgradili do Chan Junie (20 km jugovzhodno Gaze, so se dne 26. p. m. poizkušali polastiti teze mesta. Po dvanemnem boju so bili odbiti ob težkih izgubah. Na angleški strani so se bojevale 4 divizije, večina konjeniki. Turške čete so se borile sijajno. Na bojišču je bilo naštetih 3000 mrtvih Angležev. Sovražnik se je umaknil v jugozapadno smeri.

VESTI IZ AMERIKE.

Ameriški senat.

WASHINGTON, 5. (Kor.) Reuterjev urad poroča: Senat je z 82 proti 6 glasom sprejel resolucijo, ki izjavlja, da obstoja vojno stanje z Nemčijo.

Vojne priprave.

AMSTERDAM, 4. (Kor.) „Times“ poroča iz Washingtona: Tu govori vse o vojni. Novačen je v polnem razvoju. Povsod je opažati vojaško življenje. Zankrat se od Unije nikakor ne sme preve pričakovati, kajti ona ni nič bolj oborožena, kakor je bila Anglija začetkom vojne. Vojaške odredbe, ki so bile dosedaj ukrenjene, so namenjene izključno le obrambi. Toda predsednikov poziv prostovoljcem bo izval agitacijo, da se odpošlje ekspedicijska armada v Evropo. Mnogi bi videli radi, da bi bilo par divizij regularne armade takoj prepeljanih čez morje; toda z ozirom na Mehiko in eventualne nemire v notranjosti ne bi bilo pametno, da bi se sile cepile. Morda bo mogoče pozneje kaj ukreniti v tem oziru. V trenutku se bo washingtonska vlada najbrže zadovoljila s tem, da izrazi svoje dobre namene, da izpremeni ameriško letalsko brodogradnjo v Franciji v ameriško četo, ki bo ojačena s prostovoljci.

Izvežbanje pol milijona mož.

WASHINGTON, 4. (Kor.) Predsednik senatne vojaške komisije Chamberlain je vložil predlog, ki tloča vojaško izvežbanje pol milijona mož. Predloga je bila izročena komisiji.

Rusija po revoluciji.

Dnevno povelje vojnega ministra Gučkova.

PETROGRAD, 3. (Kor.) Vojni minister Gučkov je izdal dnevno povelje, ki naglašja, da potrebuje aktivna armada novih oficirjev in znatnih ojačenj na moštvu. Radi tega izjavlja vojni minister, da morajo vsi oficirji in vojniki, ki nimajo v zaletju armade nobenega koristnega posla, oditi takoj na fronto. Minister pozivlja istočasno vse armalne poveljnice in vse načelnike vojaških upravnih okrajev, da naj preiščejo liste tamkaj zaposlenih oficirjev in vojakov in obdrže le tiste, ki so v resnici nenadomestljivi. Ostali naj se pridele nadomestnim polkom, da odidejo po naglem izvežbanju takoj k aktivni armadi.

Vojno razpoloženje v provincah.

PETROGRAD, 4. (Kor.) Iz province prihajajoča poročila javljajo, da želi prebivalstvo povsod nadaljevati vojno to zmage. Zastopniki kozakov so v veliki skupščini v Tiflisu izjavili, da se kozaki pridružujejo narodu, da pobijejo tako vse vesti, kakor da bi bili oni za vzpostavitev starega režima. V Harkovu se je vršila revolucionarna slavnost, ki se je udeležilo 30.000 zastopnikov raznih organizacij. Proslavljanje padlih žrtev se razširja po vsej deželi. Krajevni okrožni uradi bodo popolnoma preurejeni in nastavljeni za uradniške možje, ki živjajo zaupanje naroda.

Ko je torej Cartouche*) zaželel, da bi podal svojo izpoved, so ga tudi popeljali v mestno hišo h gospodu de Badière, k sodniku, ki ga je, kakor smo že rekli, ljudstvo omenjalo v svojih pogovorih. — Sodnik se je nahajal v pritlični dvorani in žnjim je bil njegov pisar, poštna stara duša, ki je pravkar prestopal težko bolezen.

Sodnik je že večkrat vprašal pisarja: — Beaugrain, če se da Cartouche dovesti semkaj, bodo njegove izpovedbe najbrž zelo obširne in bodo trajale gotovo pozno v noč. Ali se morete zanesti na svoje moči? Ali hočete, da dam poklicati koga drugega?

— Hvala, gospod sodnik, vzdržim že do konca, — je odgovoril Beaugrain, ki je bil tudi radoveden, kakše zanimivosti se prizna sloviti zločinec.

Sečel za mizo, h kateri se je na spod-

njem koncu prisedel pisar, je gospod de Badière sprejel Cartouchea, katerega je dovedel rabelji. V ozadju dvorane, tako daleč, da niso mogli nič slišati, so čakali sodni slugi in redarski stražniki, da bi takoj izvršili razne ukaze, ki bi jih znal ukreniti sodnik tekem zasliševanja.

Bila je ravno dve popoldne, ko so se pričela priznavanja, ki so gospoda de Badière razburila tako zelo, kot pač ni pričakoval.

Prepričan, da so ga izdali njegovi lastni ljudje, se je Cartouche hotel maščevati nad njimi. Drugega za drugim je imenoval vse svoje tovariše s praviim imenom in pridevom, ter je tudi poveljal njihova skrivajšča in gesla, s pomočjo katerih jih je bilo mogoče zajeti. Označil je tudi natučeno, kje se nahajajo ukradene stvari in kakšen delež je imel vsak pri različnih tatvinah in ropih.

Kakor hitro je imenoval sodniku kako-

line, je sodnik tudi takoj očepal straže, da aretirajo imenovana.

Počasi je mineval čas, toda ljudstvo na trgu je bilo potrpežljivo. Ugenilo je, da je vselej, ko je videlo odhajajoč oddelček orožnikov na konjih, šlo za novo aretacijo, in tako je bila drugače tako nestrpna množica zelo zadovoljna, da se ne izbere sam Cartouchea, temveč tudi njegove roparske tolpe. Zato tudi ni zahtevala izročitve zločincea.

Znočilo se je, in stari Beaugrain je tekom štirih ur, kar je že trajalo zasliševanje, popisal že cel kup papirja. Vendar pa je Cartouche ovidil šele trideset svojih tovarišev.

Sedaj se je zločinec ravno nekoliko odpočival.

— Ali je to vse? — je vprašal sodnik. (Dalje.)

Podlistek.

Milijonar, ki je izginil.

Roman. Francoski pisal Evgen Chavette.

Tej želji so ustrezali vsikdar. Rabelji sam, kajti nihče drugi se ni smel dotekniti obsojenca, ga je odpeljal v mestno hišo pred sodnika, je tam stojel, čeprav bi izpoved trajala tudi štiriindvajset ur, prisostvoval zaslišavanju in je neprestano držal v roki konec vrvi, s katero je imel zločinec zvezane roke na hrbtu.

Ves čas tega zasliševanja je radovedno ljudstvo čakalo zdolaj na trgu in je večkrat s kričanjem in tuljenjem tako odločno kazalo svojo nestrpnost, da je bil sodnik včasih prisiljen, da je skrajšal zasliševanje, da je mogel izročiti množici žrtev, katero je v svoji krvoločnosti hotelo videti, kako umira.

Dogodki na morju.

HAAG, 3. (Kor.) Nizozemska brzojavna agencija poroča, da je bila poveljniška ladja torpednega brodograja v Dovru »Fury« dne 23. marca 5 milj severovzhodno rtiča Griseza torpedirana in potopljena.

General Lyautey — generalni rezident v Maroku.

PARIZ, 4. (Kor.) Agence Havas poroča: General Lyautey je bil imenovan za komisarja in generalnega rezidenta v Maroku.

Nekoliko odgovorov dopisniku „Straže“.

Kmalu bi bili pozabili na to, (ni čuda ob takem kopičenju dogodkov), da nas je neki dopisnik mariborske „Straže“ nedavno precej zastrupljeno prijel, ker smo s priznavanjem in zadoščenjem pozdravili sijajni govor — saj se ga čitatelji gotovo še spominjajo — poslanca dr. Dušana Popovića v adresni debati v

hrvatskem saboru, s katerim je ta Srb s posebno toploto priporočal sporazum in složno delo med Hrvati in Srbi za blaginjo

— Hrvatske v okvirju hrvatskega državnega prava in ob politični hegemoniji Hrvatov! — Dopisnik „Straže“ nas poučuje, da je Popović »stebel ogrske vlade« v koaliciji! On da skrbi, da »Hrvatje v koaliciji ne postanejo nemirni«. Potemtakem bi bil dr. Popović v takem momentu in na takem kraju igral le komedijo, ko je klical Hrvatom, naj pozabijo, kar je bilo, ko jim je nudi rok v bratsko spravo za skupno delo in ko je priznaval Hrvatom politično hegemonijo, naglašujoč, da se Srbi v Hrvatski čutijo politično Hrvate! Te izjave dra. Popovića v saboru — in ne morda pri kakem gostilniškem omizju — da bi bile torej le komedija, proračunjena v to, da bi »Hrvatje v koaliciji ne postali nemirni!« Abstrahirajmo od žalitve, ki jo vsebuje ta insinvacija za dra. Popovića. Marli pa res ne slutite dopisnik „Straže“, kako krvavo žaljenje je to za vse člane hrvatsko-srbske koalicije, večine sabora, ki je je velika večina naroda na volitvah izrekla zaupanje, ki je pripadajo odlični Hrvatje iz vseh stanov in slojev in tudi mnogo duhovnikov: politikov, znanstvenikov, pisateljev, nacionalnih ekonomov — boriteljev za pravice naroda hrvatskega in Hrvatske sploh? Naj je že politika hrvatsko-srbske koalicije primerna ali neprimerna: zanjo je odgovorna koalicija, ne pa dr. Dušan Popović, ki more pač zastopati svoje mnenje, ne pa imeti kar vsega takega kola mož — za norca!

Dopisnik „Straže“ pošilja tudi Slovence v boj proti »slavospevu srbskemu« poslancu, češ, da bi oni plačali račun za ta »velik« (tudi »Straža« je postavila navodnice) govor. Popović da ni imel prijazne besede za Slovence, marveč da je očital »hrvatskim rodoljubom, da preveč pritiskajo brata Slovence na srce!« — To ni res, to je zavestno napisana neresnica. Dr. Popović je le očital pravašem, da v isti čas, ko Slovence imenujejo Slovence, ne privoščajo Srbom v Hrvatski niti imena! Pri tem pa treba posebno poudariti, da je bil Popović v njegovim govorom v glavnem ravno ta namen, da poravnava račune med Hrvati in Srbi in jih definitivno likvidira.

Značilno je, da se je dopisnik „Straže“ za svoj napad potpisal za slovenski hrbet s trditvijo, da bi mi Slovenci morali plačevati račun sporazuma med Hrvati in Srbi. Kako preobračanje pojmov — na glavo! Vprašanje je vendar tako enostavno, da treba le trohice nalejemtarneje logike, da priremo do — nasprotnega zaključka. Slovenci stremimo po čim tesnejšem sklopljenju s hrvatskim narodom, povdarjajoč istovestnost interesov, plemenito in jezikovno najbližje sorodstvo in teritorialno skupnost, vključ političnim in državnim mejam. V skupnosti s Hrvati vidimo srečnejšo narodno bodočnost. Če je temu tako, da hočemo svojo usodo navezati na usodo sosedov, ali ni koristno — da, življenjsko vprašanje tudi za nas, ali je ta sosed v svojih notranjih razmerah konsolidiran? Ali si je pa možno misliti na Hrvatskem konsolidiranih in zdravih razmer, dokler se hrvatska večina in srbska manjšina koljeje med seboj? Že samo po sebi ne — tem manje pa radi dejstva, da Srbi tvorijo ne le številno jak del prebivalstva, ampak tudi jako agilni, podjetni in marljivi element, kar nam naglašajo Hrvatje sami! Sicer pa je najglasnejša priča za naš nazor o potrebi mirnih razmer v domači hiši ista — »Straža« sama, ko se v zadnje čase — naša hvaležnost na tem je je zagotovljena — toplo zavzema za koncentracijo narodnih sil v slovenskih deželah! — Dopisniku „Straže“ bodi tudi povedano, da mi Dušana Popovića osebno ne poznamo, da smo torej svoj »slavospev« zasnovali na vzvišenih idejah, ki jih je razvijal v svojem govoru in pa na podlagi informacij, ki smo jih dobili o njegovih kvalitetah od tržaške — hrvatske strani, kjer so bili po veliki večini naravnost vzhvičeni po njegovem govoru. Se žalno besedo. Dopisnik „Straže“ nam očita, da zakulisnih razmer v hrvatskem saboru ne poznamo. Res je: ne poznamo jih. To pa vemo, da so vsi trezni

Hrvatje svoje naziranje o razmerju do domačih Srbov temeljito revidirali in da je ostal le še mali ostanek, ki se ne more nikakor izvit iz frankovske ideologije, da pravega hrvatsstva ne more biti brez strupenega sovražstva proti Srbom — tiste ideologije, ki je raje trpela dvasetleten režim Klunovega nasilstva, nego da bi bila dopustila konsolidacijo razmer v domačem narodnem taboru. Končno konstatujemo, da je več hrvatskih listov ponatisnilo naš članek o Popovičevem govoru brez nikakega oporekanja in da »Primorske Novine« — ki niso glasile nobene političnih strank — tiste ljudi na Hrvatskem, ki so dali te dni madjarskemu poslancu Smrecsanyju gradivo za gnusno denuncijatorično kampanjo proti hrvatsko-srbski koaliciji, označa za — politične hišene! Ni nam treba biti žal, da nismo blizu zakulisnim mahinacijam takih ljudi! — Postali smo morda preobsežni. Ali odpustite nam bodi z ozirom na pomembnost, ki jo imajo hrvatske razmere tudi za nas Slovence!

Razne politične vesti.

Dolg države narodom. »Narodni Politika« piše: »Z zadovoljstvom je zabeležiti, da je grof Cernin, naglasivši vztrajno po-zrtvovanost vseh narodov monarhije v tej orjaški vojni, izrekel toplo in iskreno priznanje pred vsem tistim širokim slojem prebivalstva, ki zunaj na strelskih jarkih in doma na bojišču — dela brez mrmranja prenaša dnevne nadloge vojne. To je gotovo dobro zaslužno priznanje in se, ako Bog da, izpolni tudi nadalje besede ministra, da pride dan, ko narodi monarhije dobe plačilo za svoje junstvo. Kajti vsi se bojujejo in bore enako požrtvorno za to državo in nje dinastijo in vsi se zastavljajo s tem tudi za svojo boljšo bodočnost, da bodo potem, po srečno dovršeni vojni, v popolni narodni in jezikovni enakopravnosti in v zboljšanih socialnih pogojih deležni tu resnične zadovoljnosti in procveta. V tem smislu izvedena, po nikaki usodni neprimisljenosti, — v katero silijo znani krogi — dotaknjena obljuba grofa Cernina postane v isti meri trdno jantstvo istotako zaželenega notranjega mira in največjega ojačenja vevlastnega položaja monarhije na zunaj.« — Razpravljajoč o izjavah ministra za vnanje stvari, grofa Cernina, obzazuje češki socialnodemokratski poslanec dr. Smeral, da nimamo parlamenta, ki bi bil podkrepil izjave ministra. Prolog za mirovno konferenco, ne da bi se zastavil boj, snatira dr. Smeral kot pot, ki bi jo mogli ob blagi volji nastopiti tudi največjejeje nasprotniki. V priznanju, v katero je bil grof Cernin prisiljen v imenu države, vidi avtor dragoceno menico za ljudsko politiko. Za storjeno dolžnost se niso dali plačati ne delavstvo, ne narod, in ni ga nikogar na svetu, ki bi mogel s čem poplačati tako velike žrtve. Ali o menici, ki jo je minister za vnanje stvari izdal, bo treba mnogo govoriti. Nikakor pa ne iz razlogov strankarskega, ali razrednega egoizma! V neizogibnem interesu obnove in bodoče ekzistence države je, da se naša notranja politika s smelimi in velikimi činom orijentira tako, kakor izhaja logično iz tega, kar je izrekel grof Cernin. Za to, kar naj pride iz pobude grofa Cernina na naslov sovražnega inozemstva, je forma razgovora s časnikarjem absolutno nezadostna. Ako bi bil zbran parlament, bi nam bilo v dolžnost, da nemudoma uvedemo akcijo, da bi se predlog za sklicanje mirovne konference brez zaustave boja spravil v uradno formo diplomatske note.« — Kakor vidimo, se izvajanja češkega socialnodemokratskega prvaka krijejo z našimi v glavnih točkah: da je grof Cernin v imenu države dal narodom zadolžnico na dobro, da treba za našo notranjo politiko radikalno (ne pa take, kakor bi jo hotel nemški radikalizem) orijentacije, da je bila pot, po kateri je g. minister poslal svoje izjave v svet, neprimerna in nezadostna, in da je torej obžalovati, da ravno sedaj nimamo parlamenta, ki bi — naj enjejo to tisti, ki hočejo le zase izrabljati moment — le podkrepil mirovno akcijo!

Vojna in narodna vprašanja. Američi, nee—Lincoln Colcord je priobčil v listu »Philadelphia Ledger« članek, razpravljajoč v vlogi ki — tako že moramo reči danes — naj bi jo igrala Amerika kot poštna posredovalka za mir. Konstatuje, da so vse vojskujoče stranke proti miru, ki bi ga izvozevala orožje, a vse za mir potem sporazum, za pameten mir! Ali, vojna je tekem časa razširila svojo važnost. Nacionalna vprašanja so postala mednarodna in interesi vojskujočih so postali tudi interesi nevtalcev. Dogodki v Evropi so postali dogodki človečanstva. Civilizacija je ustvarila nove razmere. — Noben narod ne more danes uničiti drugega, ne da bi sam pri tem izkruval!

Car Nikolaj se je skušal rešiti s pomočjo Nemcev? Listi poročajo: Velika knežinja Marija Pavlovna je vdova po stricu bivšega carja Nikolaja II., velikemu knezu Vladimiru Aleksandroviču ter mati velikih knezov Cirila in Borisa Vladimiroviča. Marija Pavlovna je rojena nemška

(mecklenburška) princeznja in je igrala od izbruhov vojne sem dlično ulogo v germanofilski, za skorajšnji mir z Nemčijo se zavzemajoči stranki. Pri njej izvršena hišna preiskava je baje dokazala, da je imela jako intimne stike z neko gospodino Vasilikovo, katero je Miljukov svoja v dumi označil kot opasno nemško agentinjo, ki je delovala na Dunaju in v Švici za mir med Rusijo in centralnimi državami. Vsled Miljukovih obtožb je moral car Nikolaj dotično damo spraviti z dvora. Ali je bila velika kneginja Marija Pavlovna pozneje posredovateljica med carjem in imenovano agentinjo ali je igrala morda v tej zadevi še važnejšo ulogo, to ni znano. V zvezi z afero princeznje Marije Pavlovne pa so se v Petrogradu razširile tudi vesti, da je nameraval car na nasvet generala Bojčkova, poveljnika v Carskem Selu, res poklicati nemške čete na pomoč proti revoluciji. Hotel da je odpreti rusko fronto pri Minsku. Od tam naj bi bili korakali nemško polki v Petrograd in rešili carja prestol. Seveda bi bila Rusija v istem hipu sklenila z Nemčijo separatni mir. General Bojčkov je izpovedal, da tega ni on predlagal, temveč da je bila to lastna ideja carja, ki pa se je takrat nahajal v tako velikem razburjenju, da njegovih načrtov ni bilo smatrati za resne. Vlada je odredila natančno preiskavo in je zato vse osebe v Carskem Selu izolirala v Petro-Pavlovski trdnjavi. Koľiko je na teh vesteh resnice, se seveda ne da kontrolirati. V zvezi s temi vestmi je tudi poročilo berlinskega „Lokal-Anzeigerja“, ki javlja preko Pariza, da je bil aretirani veliki knez Boris, drugi sin velike kneginje Pavlovne. Ena verzija pravi, da je hotel princ Boris kriti svojo mater, druga pa trdi, da je snoval posebno zaroto, katere namen je bil proklamirati velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča za carja. To bi bilo tem interesnejše, ker je za velikim knezom Mihajlom Aleksandrovičem, ki se je pogojno odpovedal, v slučaju, da ostane Rusija monarhija, Borisov starejši brat Ciril najbližji dedič prestola.

Vračanje političnih pregnancev iz Sibirije in inozemstva. Z državnim prevratom v Rusiji, z depoziranjem avtokratskega režima, s strmoglavljenjem birokratskega nastila in z zmago načela svobode in demokratizma v Rusiji je bila ura odrešitve za tisoče v pregnanstvu, ker so zaželeli svobodnega diha tudi v veliki Rusiji in so tej želji dajali izraza dovolj glasno, da so vznemirjali nasilnike. Sedaj se vračajo iz Sibirije in inozemstva, kajti prvi čin novega režima je bila amnestija za vse politične obsojence, ki so se jim zdaj vrata domovine zopet odprla. Ali se jim širijo prsi, ki jim valove od radosti. Med njimi je tudi stari knez Pjotr Krapotkin, ki je 30 let preživel v Londonu. Na stare dni vidi uresničenje sanj svoje mladosti. Ko se povrne, kako izpremembo bo gledal!! Nova vlada je storila, kar jej je veleval čut svobode in človekoljubja, ali storila je tudi moder čin sebi in bodoči Rusiji v prilog. Saj ni treba šele praviti, da so pregnanci prosiljeni duhovi, cvet naroda in kvas za njegov napredek. V tem elementu bo imel novi režim krepko oporo, navdušene apostole in najboljo garancijo proti povratku nekdanjih žalostnih časov.

Pozivni razglas.

Z ozirom na razglas c. kr. namestništvenega svetnika v Trstu z dne 5. aprila 1917 se objavlja, da se bo vršila prijava oproščencev vojaške službe pri vojaškem oddelku mestnega magistrata — ulica Sanitna št. 25, II. nadst. — od 8 zjutraj do 1 popoldne po sledečem vrstnem redu: dne 10. aprila 1917 oproščenci z začetnimi črkami A—B, dne 11. aprila 1917 oproščenci z začetnimi črkami C—D, dne 12. aprila 1917 oproščenci z začetnimi črkami E—F, dne 13. aprila 1917 oproščenci z začetnimi črkami G—H, dne 14. aprila 1917 oproščenci z začetnimi črkami K—L, dne 16. aprila 1917 oproščenci z začetnimi črkami M—N, dne 17. aprila 1917 oproščenci z začetnimi črkami O—P, dne 18. aprila 1917 oproščenci z začetnimi črkami Q—R, dne 19. aprila 1917 oproščenci z začetnimi črkami S, dne 20. aprila 1917 oproščenci z začetnimi črkami T—V, dne 22. aprila 1917 oproščenci z začetnimi črkami W—Z.

Obvezanci se torej v njih lastnem interesu pozivajo, naj se najstrožje drže gorjenega vrstnega reda; izrecno se opozarjajo na predzadnji in zadnji odstavek razglasa c. kr. namestništvenega svetnika v Trstu.

Brez predložitve predpisanih listin se priljava ne more opraviti.

Trst, dne 5. aprila 1917.
Cesarski komisar
državnega neposrednega mesta Trsta.

Domače vesti.

Smrti pošteniaka. Dne 3. aprila je umrl na Konkonelu tamošnji krčmar Štefan Ferluga, mož, ki je užival velik ugled med sovaščani, značilen sin svojega naroda, tip okoliške slovenske korenine. Zvest je bil naši narodni stvari tudi v časih hudih bojev. Bodi mu ohranjen blag spomin, žaljuoč rodbini pa izražamo sožalje.

Na velikonočni ponedeljek je v smislu tozadevne namestništvene odredbe izjemoma dovoljeno uživanje mesa in mesnih jedi. Prodajanje mesa je ta dan dovoljeno do 12 popoldne.

Naš magistrat in jezikovna ravnopravnost. Iz zanesljivega vira doznajemo, da na našem mestnem magistratu odklanjajo izplačevanje zneskov, če stranke predlagajo slovenski sestavljeni pobutnice, češ, da treba pobutnico prevesti v italijansko. Vsled te prakse — v sedanjih časih več nego neprimerne z ozirom na dejstvo, da so najvišje sodne oblasti priznale slovenščini svojstvo v tržaški provinci navadnega, dež. jezika — morajo izgubljati naši ljudje po 5 do 10 dni, predno dobe izplačilo na slovensko pobutnico; še po 2-krat morajo delati pot na magistrat in tam izgubiti čas. Zakaj tako? Čemu to zapostavljanje našega jezika in dajanje prednosti drugemu deželnemu jeziku? In to celo v sedanjih dobah? Več nečemo reči. — Apeliramo pa na pravico ljube gospoda cesarskega komisarja in Njeg. ekselence gospoda namestnika, da odpravi nemudoma to krivico, ki se dela slovenski tretjini prebivalstva in nje jeziku!

Nemška državna jezika — nepotreba. Praška „Union“ priobčuje velik del izjav onega južnoslovenskega politika, priobčenih v našem listu, v katerih je s klasičnim izgledom prakse pri vojaštvu dokazal prvič, da take „preureditve“ ne zahteva nobena resnična potreba, a v drugič, da bi bil to atentat na življenjske interese drugih narodov v državi. „Union“ priznava tem izvajanjem polno opravičenost.

Prehranjevalni urad na Dunaju je v petek zaključil svoja prva posvetovanja. Razpravljali so in sklepali v tej novi korekciji o vseh vprašanjih, ki jih je izpovedala vlada. Na razpravi o pomožni akciji v olajšanju življenja najbednejih ljudskih slojev z oddajanjem cenjenih živil je priporočala članica Emini Freundlich razvrščanje cen živil po premoženjskih razmerah, kakor je uvedeno že v Knittelfeldu. Po tem sistemu nabavljala občina živila za skupnost in potem jih oddaja posameznikom na ta način, da jih najprej dobivajo pod režijsko ceno; dočim se imovitejim priračunava gotov dodatek, ki naj pokriva režijske izdatke za ceneje oddano blago. Dr. Tausche je priporočil prehranjevalnemu uradu, naj izdelavo, nabavljanje, porabo in prodajo važnih živil uravna tako, da se prepreči vsaka neracionalna poraba, posebno pa po kvarjenju blaga pri prodajalcih na drobno, ali v gostilniških obratih. Člana dr. Luginja in Plitonki sta govorila o položaju na Primorskem. Ko je članica Granitsch priporočala pametno obdajanje živil, je bil sprejet predlog člana Gargitterja, naj se med manje imovite sprejmejo vsi tisti, ki jim dohodki ne presegajo onih IX., činovnega razreda. Za gori omenjeno pomožno akcijo je bil izvoljen poseben pododbor. — O odredbah v zagotovitev poljedelske produkcije je poročal minister izven službe dr. Scheiner, povdarjajoč potrebo, da se zadostno število delavnih sil pošlje z bojišča na dopust, ali naj se pridajo vojni ujetniki. V razpravo sta posegla tudi dr. Lampe iz Ljubljane in dr. Luginja, ki je posebno zahteval povrnitev evakuirancev v domovino. Poročevalec je priporočil dovoljevanje premij v kalijevem gnojilu takim poljedelcem, ki sklenejo pogodbe za oddajanje pridelkov mestom in industrijskim območjem. Član dr. Novak je izpolnil te zahteve v smislu, da se za poljedelske potrebe določijo najvišje cene, ter da se zaloge za poljedelski obrat potrebnega usnja, železa in lesu ne pritegajo v rekvizicije. Članica Purkyně je predlagala oddajanje ovenenih hranilnih sredstev bodočim materam, član Kunschak pa zagotovitev in razdeljevanje preparatov iz pšenične moke za otroke do dveh let. Vsi ti predlogi so bili sprejeti. — Jako podrobno so razpravljali o vprašanju krmil, jako važnem za poljedelstvo. V debato je posegel tudi član dr. Lampe. V načelu je bil sprejet predlog člana Pantza, ki zahteva, na se odkazovanje krmil po določenih zaporednostih omeji na tiste obrate, ki jih treba v prvi vrsti ohraniti. — Odredbe na polju politike cen so se na predlog dra. Luginje odložile za prihodnje posvetovanje. Nadalje so razpravljali o organizaciji gospodarskih svetov in uradov in naloznikov prehranjevanja. Član Eldersch je pohvalil demokratizacijo uprave z uvedbo takih uradov in je pozival vlado, naj ne izključuje zastopnikov delavstva od teh korporacij. Prihiti so predlogu, da se ustanovi odbor 26 članov za prevozna vprašanja in oskrbovanja z ogljem. Minister Höfer se je zahvaljeval na mnogih nasvetih in objektivnem presojanju vladnih odredb, dočim je član dr. Luginja v imenu urada za prehrano izrekel ministru zahvalo.

Ponižna preljuba. Pod zgornjim slovom smo prebrali: Aproxacij je le deloma ustregera prebivalstvu s tem, da je velikonočni tečen nakazala po 20 dkg bele moke na tečen in osebo. Ko bi to moko mogli porabiti za večje ali manjše hlebe, bi imeli vsaj za en dan beli kruh. Ker pa družine potrebujejo to moko večinoma za druge potrebe, bo le redka družina imela za praznike beli kruh. Drznelo se torej prositi — razume se — ako le mogoče, da bi se za prvi praznik spekló bel ali vsaj bolj bel kruh kakor navadno, da bo meščanstvo vsaj en dan bolj veselo in zadovoljno. Nočemo si stem domnevati, da aprovacijski odbor ne bi že sam mislil in skrbel, da vstreže željam prebivalstva, a glas ljudstva je glas božji in na podlagi tega gesla prosimo zase in za vse sosesčane. — Slede podpisi.

Pripomba: Objavili smo ta dopis, kot smo ga prejeli. Naše mnenje pa je, da bi bilo ono, kar žele dopisniki, edino le potrat za druge stvari nujno potrebne bele moke. Če ne za drugo, je vojna vsaj za to dobra, da je temeljito odpravila ono nesmiselno navado, da je nekatere dni v tednu, mesecu ali letu treba proslavljati z zapravljanjem v jedi in pijaci. Ne vemo, zakaj naj bi moral človek neki določen dan pojesti in popiti vse, kar mu srce poželi, drugi dan potem pa suho polento, zakaj bi na velikonočni moral jesti povitice, kolače, gnjat, pečene piščance, „pimco“ itd., takoj nato pa naj bi ne imel niti najpotrebnejšega. Vojna je večinoma odpravila te nesmiselne, razumno računajočega človeka nevrredne razvade. Človek potrebuje hrano zato, da živi, da more delati. In prav tiste dni, ko dela, ko mu je treba krepke hrane, da ne omaga, pa nima kaj poštenega deti v usta. Če jemo vse leto črn kruh zato, da se prihranja bela moka, zakaj naj bi potem ravno na velikonočni imeli bel kruh, da bi se ta ali oni nekoliko „obližnil“ žnjim?

za tak velikonočni „obližek“ treba 28.000 kg (280 kvintalov) bele moke! In koliko je ljudi v mestu, ki bi radi plačali belo moko ne po 5, temveč po 10 K kilogram. Samo če bi jo dobili; tu naj se pa kar 280 kvintalov bele moke vrže proč za velikonočno „kapricio“, od katere ne bi imel nihče ničesar. Rajši naj bi aprovacijska komisija razdelila to moko med prebivalstvo, ki je nujno potrebno za pripravljanje druge hrane, ki se brez moke ne da napraviti, za prežajanje, za podmet, za zakuho na juhi itd. Tu zaleže tudi 20 dkg na osebo nekaj časa, dočim bi pa velikonočni beli kruh le povzročil, da bi v ponedeljek se tem slabše dišal črni. Če preudarimo, kako strogo je prepovedana poraba bele moke za pecivo, da je treba celo za močnaté jedi v gostilnah izkaznice, da je poraba žitne moke za slaščice sploh prepovedana, bi bila le logična posledica, če bi oblast kaznovala vsakogar, ki bi porabljal belo moko za velikonočne poslastice. Vojna je pač vojna, in prav nič nam ne bo škodovalo tudi za bodoče mirne čase, če se v vojni odvadimo nekdanjih nesmiselnih razvad, in prav med prvimi praznovanji praznikov z „veliko žlico“!

Se enkrat! Vse one, ki imajo doma v hranilnikih ali v drugih shrambah nikljaste 20vinarske denarje, opozarjamo še enkrat, naj jih takoj oddajo, ker s 30. aprilom t. l. izgube ti novci vso veljavo!

Izbrisanci morajo na pregledovanje. — Uradna „Wiener Zeitung“ objavlja naredbo domobranskega ministrstva, izdano 3. aprila t. l. katera s cesarskim pooblaščenjem, izdanim 31. marca l. 1917, izpreminja točki 52 in 57 v paragrafu 14. organizacijskih določeb za črno vojsko, izdanih 20. junija leta 1907, ter sporazumno z vojnim ministrom paragraf 50, točko 8. bramburh predpisov, prvi del, izdanih 27. julija leta 1912. Po točki 52. se je moralo oprostiti črnovojniške dolžnosti one, ki imajo telesne ali duševne hibe, ki brez-pogojno izključujejo sposobnost za izpolnjevanje črnovojniške dolžnosti in jih onesposobljajo za službovanje v črni vojski. Oprostitev so naborne komisije izrazile s sklepom, glasečim se na izbrisanje. Vsi zavezanci k vojaški dolžnosti, ki se doslej niso morali podvreči naboru ali pregledu, se morajo sedaj prijaviti, da se preišče njihova telesna in duševna sposobnost. Ta določba velja za vse črnovojniške letnike do 50 leta starosti. — Iz Budimpešte pa se poročila 4. t. m.: Uradni list objavlja naredbo, ki določa, da morajo od leta 1867. do leta 1871. rojeni črnovojniški zavezanci, ki sedaj nikjer niso v vojaški službi, brez oziroma na to, ali so bili pri pregledovanju spoznani za sposobne ali nesposobne, ter vsi oni, ki so bili za določen ali nedoločen čas odvezani aktivne službe ali jim doslej ni bilo treba priti k pregledovanju, priti k naknadnemu pregledovanju. Od leta 1867. do 1893. rojeni črnovojniški zavezanci se morajo v svrhu popisa prijaviti pri mestni oblasti; izvezeti so oni, ki so zaposleni pri železnicah, plovnih, premovalniških podjetjih in državnih železarnah. Popis mora biti končan do 20. aprila. Odvezance (oproščence) je treba najstrožje kontrolirati, in oblasti morajo ugotoviti, ali morajo z ozirom na javno korist ostati na svojih mestih. Za nalajino oprostitev takih neobhodno potrebnih črnovojniških zavezancev se more zopet prositi.

Vojaški dom 97. pešpolka. Polkovno poveljništvo c. in kr. pešpolka št. 97. nam piše: Povsod se ustanavljajo vojni domovi za vojake. Tudi naš polk ne sme zaostati za drugimi, zato pa tudi mi ustanovimo vojni dom za vojake 97. pešpolka, da se bodo po trudopolnem življenju v strelskih jarkih mogli odpočiti nekoliko dni v novem vojnem domu. Prosimo torej dobrosrčno slovensko ljudstvo, da pošlje za naš vojni dom slovenskih knjig, časopisov in iger, ki bodo služile v razvedrilo in zabavo pogumnim sinovom slovenskega naroda. V našem polku služeci vojaki so iz vseh slovenskih pokrajin — iz Primorskega, Notranjske na Kranjskem, Istre in Štajerskega, zato naj prispeva tudi vsak Slovenec in Slovenka s kakim darom! Vojaki bodo za vsako tudi najmanjšo darilo hvaležni in še bolj hlabro branili milo nam domovino. Vsi darovi naj se pošiljajo na sledeči naslov: K. u. k. Kommando des Infanterie Regiments Nr. 97. — Feldpost 638. Polkovni poveljnik: Ašek polkovnik.

Zaplenjeno imetje. Tržaško deželno sodišče je odredilo zaplenbo imetja naslednjih oseb: Dr. Eneas Coglietta, rojen l. 1878. na Dunaju, pristojen v Trst. c. kr. finančni tajnik, zadnji čas poročnik domobr. pešpolka št. 27, zaradi utemeljene suma, da je zagrešil zločin veleizdaje v smislu § 334. voj. kaz. zak.: Ivan Voitas, roj. l. 1891. v Maczkowicah v Galiciji, kmetovalec, poddesetnik pešpolka št. 20, zaradi utemeljene suma, da je zagrešil

zločin ubega k sovražniku; Aleksander Perin, roj. l. 1893. v Krmini, mehanik v Tržaškem tehničnem zavodu, pešec domobr. pp. št. 27, zaradi utemeljene suma, da je zagrešil zločin ubega k sovražniku, zločin proti vojni moči države oz. zločin veleizdaje; Oton Majonica, roj. l. 1860. v Gorici, židovske vere, uradnik podružnice banke Union v Trstu, kadet domobr. pp. št. 5, zaradi utemeljene suma, da je zagrešil zločin veleizdaje, oz. zločin proti vojni moči države.

V c. in kr. zasadenem ozemlju Srbije je z dnem 10. marca t. l. odprt zasebni poštne prometu c. in kr. etapni poštni urad II. razreda v Vučitrnu. Na ta urad se smejo pošiljati: dopisnice, pisma, tiskovine (časopisi) blagovni vzorci in zaviti v navedbo vrednosti do 5 kg. O d tega urada: dopisnice, odprta pisma, tiskovine (časopisi) in blagovni vzorci. Novi etapni poštni urad posluje glede gornjih za dovoljene označenih pošilk kot vpojnostni urad za prijetljene čete, po veljstva, oblasti in zavode.

Potek veljavnostne dobe poštne celotne in tiskovin z znankami prejšnje izdaje. Opozarja se, da od 1. aprila naprej nimajo več nikake veljave zlepkke, dopisnice, ovojnice, vrednotnice pnevmatične pošte in pole naslovnih lističev prejšnje izdaje ter obrazci za neposrednim na-tiskom poštne vrednotnice prejšnje izdaje. Te vrednotnice in obrazci se lahko samo še tekom meseca aprila zamenjajo za druge vrednotnice, oz. vpošljejo v svrhu dopolnilnega natisa.

Zavedno slovensko vojaštvo, oddelek „Brojnica“, je zbralo 51 K ter jih doposlalo naši upravi kot velikonočni dar moški podružnici Družbe sv. Cirila in Metoda s pripombo: Pošljamo ta mali znesek za Družbo sv. Cirila in Metoda, zbrani med Slovenci in Hrvati oddelka „Brojnica“, in obenem voščimo veselo alelujo vsem tržaškim Slovencek in Slovencem, nadejajoč se skorajšnjega svilenja. Malo nas je, a zdravi smo! Bratski na zdar! — Ti vrli naši možje in mladeniči, ki tudi v vojnem hrumu in šumu ne pozabljajo naše narodne obrambe, pač zaslužijo, da čita svet njihova imena. Vsak njihov vinar je vreden, da ostane z zlatom zapisan v zgodovini našega narodnega šolstva. Evo jih: narednik Varesko Jožef 4 K, četovodja Besednjak F. 1 K, četovodja Barbier Mihael 1 K, desetnik Matjurc Anton 2 K, desetnik Vrabec Vekoslav 2 K, poddesetnik Vrabec Vekoslav 2 K, Samcin Benedikt 1 K, Šuman Tomaž 60 vin., Jogan Lovrenc 40 vin.; po 2 K črnovojniki: Rebulu Lov., Medvedič Ivan, Kianta Vekoslav, Lubič Franc, N. N.; po 1 K črnovojniki: Cibic Rudolf, Cergoli Janko, Šonc Franc, Černelec Franc, Cilija Ivan, Ferluga Avgust, Gandolfo Franc, Mužič Anton, Orel Leopold, Milič Karel; po 60 vin.: Valopivec Jožef, Calligaris Humbert, Šibelja Anton, Pucer Ivan, Rojc Franc; po 50 vin.: Poropat Matej, Zec Ivan, Gletič Ivan, Kumičič Ivan, Štolfa Vekoslav, Pertot Jožef, Čihak Jožef, Šošić Ivan, Abrahil Ivan; po 40 vin.: Valentin Anton, Rabič Mihael, Gruđen Jožef, Černic Franc, Terbižan Franc, Nemeč Anton, Čegan Franc, Čandek Jožef, Brezovec Jožef, Gustinčič Anton, Matešič Egon, Rupelj Ivan, Pöschl Ivan, Košuta Kristjan, Božičnik Andrej, Magajna Jožef, Štok Ernest, Štoka Andrej; po 30 vin.:

Trampuš Jožef, Paladim Ivan, Ružič Ivan, Fučka Anton; po 20 vin.: Žagar Franc, Ota Jožef, Vlak Ivan, Wellguni Franc, Pertot Vekoslav K 130, Cante Oreste 1 K, skupaj K 51. — Denar je izročil blagajniku.

večja, nego kje drugje.

Pozdravi in voščila naših bojnikov. Slovenski fantje iz Primorja, ki služijo pri oddelku metalcev min, sporočajo velikonočna voščila: Ciril Raček, Slavko Rudman, Blaž Kobilčnik; topničarji: Vladimir Čok, Ciril Novak, Josip Žagar, Emil Ban, Josip Gruđen, Josip Gul, Anton Čok, Tomaž Olip. — S slehnih hribov pošiljajo svojem prijateljem in znancem voščila za velikonočne praznike topničarji: Anton Kijder iz Lonjerja, Ivan Danev s Kontovclja, Peter Pahor iz Rocola, M. Ceriani iz Sv. Ivana, Bostjančič iz Trsta, Josip Korošec, Fran Tomšič, Anton Slemšek, Fran Leskovec, A. Gasperlin, Anton Ukmar.

ČESKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna česka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste šte. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. — Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI

dobro, poštene postrežnice ali „luzkinjo“.

Cenjene ponudbe pod „Začetni“ in pridna pod št. 300“ na Ins. odd. Edinost. 1040

šivalna stroja prolam. Zamenjujem in popravim. Novi Senen (ul.izza del foraggi) št. 190, I. 1041

Danes, dne 6. aprila se bo razdeljevalo vino Aprovacije na Opatin. Vsak dob. 120 l vina po K 3.50. — K. Malaian. 1089

Mallinovec izaboren, iz pristnega sadja, v sodih, proda takoj po zmerni ceni Parolina, skladišče ulica Gelsi št. 10 od 11—12, 4—5. 8064

Cikorija polonose je napravljen v večji množini po K 4 kg. Ulica Carintia šte. 20. M. Mozetič. 1038

Diplomirana učiteljica podučuje z gotovim uspehom male in odrasle (gospo in gospodine nemško in slovensko, le na svojem domu, po zmerni ceni. Informacije od 3—7 pop. Ulica Obizozza 27. III. nad, druge stopnice zadaj na dvorišču, vrata 8. (A 3)

Fotograf Anton Jerkič posilje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste šte. 10. 407

ZDRAVNIK

Med. Dr. Karol Perničič

stanuje v Trstu, ul. Giulia 76 III. n. (zraven Dreherjeve pivovarne) in ordinira

v ulici Carintia 39, I. od 3 do 4 pop. za notranje, nerazne in otroške bolezni (blizu cerkve sv. Antona novega.)

Brez posebnega obvestila.

Potrim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, tudi v imenu ostalih sorodnikov, žalostno vest, da je danes popoldne, po dolgi in mučni bolezni preminul naš nepozabljeni brat, ozi. sin

ABDON PRINČIČ

veleposesnik iz Martinjaka (Kozana)

v najlepši dobi svojega življenja. — Pogreb predjaka pokojnika se bo vršil v soboto, dne 7. t. m., ob 3.30 pop. iz vojaške bolnišnice v Trstu naravnost na pokopališče.

TRST, dne 5. aprila 1917.

ANDREJ PRINČIČ, oče (odsoten).

ALBERT, ravnatelj gen. zastopstva „Universale“ v Trstu, STANKO in JOŽEF (odsotna)

bratje — ALBINA, JULIJANA, KORIJANA por. NANUT, sestre.

JADRANSKA BANKA

Trst, Via Cassa di Risparmio 5

(Lastno poslojstvo)

Kapital in rezerva K 8.890.000.—

FILIJALKE: Dunaj, Tegthofstrasse 7—9, Dubrovnik, Kotor, Ljubljana, Metković, Opatija, Split, Sibenik, Zadar.

VLOGE NA KNJŽICE

3 1/2 %

od dneva vloge do dneva vdiaga. Rentni davek plačuje banka svojega Obrestovanje vlog na tekočem in žiroračunu po dogovoru. — Akreditivni čeki in nakaznice na vsa tu-in inozemska tržišča.

KUPUJE IN PRODAJA: vrednostne papirje, rente, obligacije, zastavna pisma, prirediteljske, srednje itd. — VALUTE IN DEVIZE

PREDUJMI na vrednostne papirje in blago ležeče v javnih skladiščih, SAFE, DEPOSITS

PROMESE. — Prodaja srečk razredne lote rje. Zavarovanje vsakovrstnih papirjev proti kurzi izgubi, revizija žrebneja srečk i. t. d. brezplačno. Stavbni kredit, remours krediti.

Borna naročila. — Inkaso.

MENJALNICA. — ESKOMT MENIC.

Telefoni: 1463, 1793 in 2676.

Uradne ure: od 9 do 1 popoldne.

Brzjavi: JADRANSKA

Kabaret-Varietè MAXIM

Trst - Via Stadion 10 - Trst

Odprt od 8 1/2 zvečer naprej

Cena: I. vrste K 2. II. vrste K 1.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

v Trstu, ul. Poste vecchie

12, vogal ulice delle Poste.

Izdiranje zobov brez bolečine.

Plombiranje.

UMETNI ZOBJE

DANES DAN PRODAJE

ODREZKOV

M. WEISS — Corso 7-9.